

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz

www.finaneniarbitr.cz

Evidenční číslo:

FA/1634/2014

Registrační číslo (uvádějte
vždy v korespondenci):

396/PS/2013

Nález

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 13. 6. 2013 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu ■■■ (dále též „Navrhovatel“), proti instituci, Raiffeisenbank, a.s., se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, IČO 492 40 901, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2051 (dále též „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), ve věci vrácení poplatků za vedení účtu a zrušení účtu, takto:

Návrh se podle §15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Návrhem na zahájení řízení se Navrhovatel domáhá proti Instituci vrácení poplatků za vedení běžného účtu, které mu Instituce zaúčtovala ode dne 21. 10. 2011 dosud, a zrušení účtu.

Finanční arbitř zjistil, že Navrhovatel uzavřel s Institucí dne 19. 7. 2010 Smlouvu o poskytování bankovních a dalších služeb (dále též „Smlouva o účtu“), na základě které mu Instituce zřídila běžný účet č. ■■■ (dále též „Účet“). Téhož dne uzavřel s Institucí Žádost/Smlouvu o vydání debetní karty (dále též „Smlouva o kartě“).

Smlouva o účtu ve svém čl. V odst. 1 stanoví, že části jejího obsahu určují a doplňují Všeobecné obchodní podmínky Raiffeisenbank a.s. účinné od 31. 10. 2009 (dále též „Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009“), Produktové podmínky k poskytování vybraných bankovních služeb účinné od 7. 7. 2010 (dále jen „Produktové podmínky vybraných služeb ze 7. 7. 2010“), Produktové podmínky služeb přímého bankovníctví eKonto a účtů zřízených v eBance před 7. 7. 2008 účinné od 31. 10. 2009 (dále jen „Produktové podmínky přímého bankovníctví z 31. 10. 2009“), Technické podmínky účinné od 31. 10. 2009 a Ceník produktů a služeb pro soukromé osoby účinné od 7. 7. 2010 (dále jen „Ceník ze 7. 7. 2010“).

Smlouva o kartě označuje ve svém čl. 2 části Prohlášení za svou nedílnou součást Obchodní podmínky pro vydávání a používání debetních karet účinné od 31. 10. 2009 (dále jen „Podmínky karet“), Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 a Technické podmínky účinné od 31. 10. 2009.

Smlouva o účtu je smlouvou o běžném účtu podle § 708 an. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obchodní zákoník“), a současně rámcovou smlouvou o platebních službách podle § 74 odst. 1 písm. a) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platebním styku“), neboť Instituce se zavázala provádět pro Navrhovatele platební transakce ve smlouvě předem neurčené. To vyplývá z článku 19.2. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009, podle kterého je Instituce povinna provádět platební transakce ve lhůtách dohodnutých mezi klientem a bankou v souladu se zákonem o platebním styku. Smluvní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí je vztahem mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb.

Zákon o platebním styku ve svém § 94 odst. 1 stanoví: „*Navrhuje-li poskytovatel uživateli změnu rámcové smlouvy, musí tak učinit na trvalém nosiči dat způsobem uvedeným v § 80 odst. 1 nejpozději 2 měsíce přede dnem, kdy má podle návrhu změna rámcové smlouvy nabýt účinnosti.*“

Podle § 80 odst. 1 zákona o platebním styku „*[t]yto informace musí být uživateli poskytnuty určitě a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou.*“

Trvalým nosičem dat je podle § 1 odst. 3 písm. i) zákona o platebním styku „*[j]akýkoli předmět, který umožňuje uživateli uchování informací určených jemu osobně tak, aby mohly být využívány po dobu přiměřenou účelu těchto informací, a který umožňuje reprodukci těchto informací v nezměněné podobě.*“

Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 ve svém čl. 1.7. stanoví: „*Banka je povinna navrhnout změny VOP nebo Technických podmínek Klientovi, který je Spotřebitelem nebo Drobným podnikatelem, Vhodným způsobem na Trvalém nosiči dat nejpozději dva (2) měsíce před účinností změn uvedených dokumentů.*“

Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 ve svém čl. 1.8. dále stanoví: „*Jestliže byly splněny podmínky dále specifikované pod písmeny (a) až (d) v tomto odstavci 1.8. VOP, platí, že Klient, který je Spotřebitelem nebo Drobným podnikatelem, změny dokumentů uvedených v odstavci 1.7. VOP schválil: (a) Banka navrhla Klientovi změnu dokumentů uvedených v odstavci 1.7. VOP na Trvalém nosiči dat nejpozději dva (2) měsíce před účinností změn uvedených dokumentů, (b) Klient návrh na změnu dokumentů uvedených v odstavci 1.7. VOP neodmítl podle odstavce 1.9. VOP, (c) Banka v návrhu na změnu dokumentů uvedených v odstavci 1.7. VOP Klienta o následcích splnění podmínek podle tohoto odstavce 1.8. VOP informovala a (d) Banka v návrhu na změnu dokumentů uvedených v odstavci 1.7. VOP informovala Klienta o jeho právu vypovědět podle odstavce 1.10. VOP Smlouvu, již jsou dokumenty podle odstavce 1.7. VOP součástí.*“

Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 ve svém čl. 1.11. stanoví: „*Při změně Produktových podmínek, které jsou součástí Smlouvy o Platebních službách, se použijí ustanovení odstavců 1.6. až 1.10. těchto VOP obdobně.*“

Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 ve svém čl. 4.6. písm. a) stanoví: „*Majiteli účtu, který je Spotřebitelem nebo Drobným podnikatelem a který má k Účtu zřízeno internetové bankovníctví či obdobnou službu přímého bankovníctví, bude Banka poskytovat či zpřístupňovat Informace*

podle zákona o platebním styku a návrhy změn VOP, Ceníku, Technických podmínek a/nebo Produktových podmínek, jež jsou součástí Smlouvy o Platebních službách, prostřednictvím takového internetového bankovníctví či obdobné služby přímého bankovníctví.“

Instituce předložila finančnímu arbitrovi přehled a obsah zpráv, které zobrazila Navrhovateli v internetovém bankovníctví. Finanční arbitr zjistil, že Instituce dne 1. 10. 2010 navrhla Navrhovateli změnu Produktových podmínek přímého bankovníctví z 31. 10. 2009, v návrhu však neuvedla informace uvedené v čl. 1.8. písm. (c) a (d) Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009. Dále Instituce dne 29. 1. 2011 v souladu s čl. 1.11. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009 navrhla Navrhovateli změnu Produktových podmínek vybraných služeb ze 7. 7. 2010 a Ceníku ze 7. 7. 2010 s účinností od 1. 4. 2011. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývalo, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Produktové podmínky k poskytování vybraných bankovních služeb účinné od 1. 4. 2011 (dále jen „Produktové podmínky vybraných služeb z 1. 4. 2011“) a Ceník produktů a služeb pro soukromé osoby účinný od 1. 4. 2011 (dále jen „Ceník z 1. 4. 2011“). Instituce dne 22. 2. 2011 v souladu s čl. 1.11. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009 navrhla Navrhovateli změnu Produktových podmínek přímého bankovníctví z 1. 10. 2009 s účinností od 28. 4. 2011. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývalo, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Produktové podmínky služeb přímého bankovníctví eKonto a účtů zřízených v eBance před 7. 7. 2008 účinné od 28. 4. 2011 (dále jen „Produktové podmínky přímého bankovníctví z 28. 4. 2011“). Instituce dne 16. 5. 2011 navrhla Navrhovateli změnu Podmínek karet s účinností od 1. 7. 2011, návrh však nečinila dva měsíce před navrhovanou účinností změn. Instituce dne 28. 12. 2011 v souladu s čl. 1.8. a 1.11. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009 navrhla Navrhovateli změnu Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009, Technických podmínek účinných od 31. 10. 2009 a nahrazení Produktových podmínek vybraných služeb z 28. 4. 2011 Produktovými podmínkami k vedení účtů a vkladů s účinností od 1. 3. 2012. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývalo, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Všeobecné obchodní podmínky Raiffeisenbank a. s. účinné od 1. 3. 2012 (dále též „Všeobecné podmínky“), Technické podmínky účinné od 1. 3. 2012 (dále též „Technické podmínky“) a Produktové podmínky k vedení účtů a vkladů s účinností od 1. 3. 2012 (dále též „Podmínky vedení účtů“). Všeobecné podmínky ve svém čl. 1.7., 1.8. a 1.11. obsahují stejnou úpravu změny smlouvy o platebních službách jako Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009. Instituce dne 31. 8. 2012 v souladu s čl. 1.11. Všeobecných podmínek navrhla Navrhovateli změnu Ceníku z 1. 4. 2011 s účinností od 1. 11. 2012. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývalo, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Ceník produktů a služeb pro soukromé osoby účinný od 1. 11. 2012 (dále jen „Ceník z 1. 11. 2012“). Instituce dne 26. 11. 2012 navrhla Navrhovateli změnu Produktových podmínek přímého bankovníctví z 28. 4. 2011, v návrhu však neuvedla informace uvedené v čl. 1.8. písm. (c) a (d) Všeobecných podmínek. Instituce dne 31. 7. 2013 v souladu s čl. 1.11. Všeobecných podmínek navrhla Navrhovateli změnu Ceníku z 1. 11. 2012 s účinností od 1. 10. 2013. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývalo, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Ceník produktů a služeb pro soukromé osoby účinný od 1. 10. 2013 (dále jen „Ceník z 1. 10. 2013“).

Součástí Smlouvy o účtu tedy byly od 19. 7. 2010 do 29. 2. 2012 Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 a od 1. 3. 2012 Všeobecné podmínky, od 19. 7. 2010 do 31. 3. 2011 Produktové podmínky vybraných služeb ze 7. 7. 2010, od 1. 4. 2011 do 29. 2. 2012 Produktové podmínky vybraných služeb z 1. 4. 2011 a od 1. 3. 2012 Podmínky vedení účtů, od 19. 7. 2010 do 27. 4. 2011 Produktové podmínky přímého bankovníctví z 31. 10. 2009 a od 28. 4. 2011

Produktové podmínky přímého bankovníctví z 28. 4. 2011, od 19. 7. 2010 do 29. 2. 2012
Technické podmínky účinné od 31. 10. 2009 a od 1. 3. 2012 Technické podmínky, od
19. 7. 2010 do 31. 3. 2011 Ceník ze 7. 7. 2010, od 1. 4. 2011 do 31. 10. 2012 Ceník z 1. 4. 2011,
od 1. 11. 2012 do 30. 9. 2013 Ceník z 1. 11. 2012 a od 1. 10. 2013 Ceník z 1. 10. 2013.

Součástí Smlouvy o kartě pak byly od 19. 7. 2010 Podmínky karet, od 19. 7. 2010 do 29. 2. 2012
Všeobecné podmínky z 31. 10. 2009 a od 1. 3. 2012 Všeobecné podmínky, od 19. 7. 2010 do
29. 2. 2012 Technické podmínky účinné od 31. 10. 2009 a od 1. 3. 2012 Technické podmínky.

Účet vedený Navrhovateli Institucí je platebním účtem podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona
o platebním styku, neboť slouží k provádění platebních transakcí.

Podle § 74 odst. 2 zákona o platebním styku může rámcová smlouva o platebních službách
stanovit podmínky pro vedení platebního účtu. Podle čl. II odst. 3 Smlouvy o účtu za
poskytování bankovních služeb spojených s Účtem náleží bance (Instituci) poplatky podle
ceníku. Zánik smluvního vztahu upravuje čl. 14. a čl. 16.3.2. Všeobecných podmínek
z 31. 10. 2009 a Všeobecných podmínek. Vedení platebního účtu sice nepředstavuje samo o sobě
platební službu, z materiálního hlediska je však dohoda o podmínkách vedení platebního účtu
součástí smlouvy o platebních službách a podléhá jejímu režimu. Z toho důvodu je vedení
platebního účtu natolik úzce spojeno s poskytováním platebních služeb, že spor z vedení
platebního účtu je sporem při poskytování platebních služeb ve smyslu § 1 písm. a) zákona
o finančním arbitrovi.

K rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je tedy finanční arbitr příslušný, neboť se
jedná o spor mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb při
poskytování platebních služeb podle § 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 a 2 zákona o finančním
arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní
řád (dále jen „občanský soudní řád“), ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého
soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že mu Instituce na základě Exekučního příkazu ze dne 21. 10. 2011
doručeného dne 25. 10. 2011 (*Navrhovatel neuvádí, komu byl Exekuční příkaz tohoto dne
doručen – pozn. finančního arbitra*) zablokovala peněžní prostředky na Účtu. Současně tvrdí, že
dne 27. 10. 2011 mu zaměstnanec Instituce, ■■■, sdělil, že po dobu blokace Účtu mu Instituce
nebude účtovat žádné poplatky a že Účet nelze po dobu blokace zrušit. Navrhovatel finančnímu
arbitrovi sdělil, že tento telefonát vyslechl svědek ■■■, a to prostřednictvím hlasitého odposlechu
telefonu při jízdě autem.

Navrhovatel dále tvrdí, že od zablokování Účtu až do prosince roku 2012 mu Instituce namísto
měsíčních výpisů z Účtu zasílala výpisy půlroční. Navrhovatel se tak nedozvěděl o účtování
smluvních pokut. Dne 4. 1. 2013 Navrhovatel obdržel výpis z Účtu, ve kterém mu Instituce
zúčtovala poplatky za vedení Účtu ve výši 3.743,88 Kč.

Navrhovatel zdůrazňuje, že informaci, že po dobu blokace Účtu mu Instituce nebude poplatky
účtovat a že v této době nelze Účet zrušit, mu Instituce poskytla účelově a stejně tak mu účelově
nezasílala výpisy, to vše aby mohla účtovat poplatky. Navrhovatel dovozuje, že skutečnost, že
mu Instituce výpisy nezasílala, dokládá, že mezi ním a Institucí došlo k dohodě o neúčtování
poplatků. Navrhovatel má za to, že při výslechu svědka ■■■ tento svědek ani Instituce finančnímu
arbitrovi nevysvětlili, proč mu Instituce výpisy nezasílala.

Navrhovatel popisuje, že dne 7. 1. 2013 mu zaměstnankyně Instituce, ■, telefonicky sdělila, že Instituce blokaci Účtu ukončila dne 28. 12. 2012. K dotazu Navrhovatele však nesdělila důvod ukončení.

Navrhovatel dokládá, že podal dne 2. 2. 2013 reklamaci, kterou Instituce dne 2. 3. 2013 a 13. 3. 2013 zamítla. Stejně tak dne 22. 4. 2013 zamítla reklamaci ze dne 10. 4. 2013.

Navrhovatel k výsledku svědka ■ uvádí, že si tento svědek nesprávně spojuje jeho rozhořčenost nad poplatky, o které ■ řekl v prosinci roku 2012, s jeho telefonátem s ■ ze dne 27. 11. 2011.

6. Tvrzení Instituce

Instituce tvrdí, že Účet zablokovala dne 24. 10. 2011 v 11:18 hod. a blokaci uvolnila dne 22. 6. 2012. Navrhovatelé účtovala po dobu blokace poplatky za vedení Účtu v souladu se Smlouvou o účtu, čl. 9 Všeobecných podmínek. Nařízením exekuce její právo na účtování poplatků nebylo dotčeno.

Instituce popisuje, že Navrhovatel mohl Smlouvu o účtu kdykoliv vypovědět v souladu s čl. 14.3 Všeobecných podmínek, ale neučinil tak.

Instituce tvrdí, že nahrávku, na které Navrhovatele podle jeho tvrzení informovala, že poplatky za vedení účtu se po dobu blokace účtu neúčtují a že po dobu blokace nelze Účet zrušit, se jí nepodařilo dohledat. Instituce nahrává pouze příchozí a odchozí hovory svých kontaktních center v Teplicích a v Olomouci.

Instituce argumentuje, že výpisy z Účtu generuje měsíčně, ale není-li na Účtu pohyb, nevyhotovuje je. První pohyb v roce 2012 na Účtu nastal dne 22. 6. 2012, proto výpis vyhotovila dne 30. 6. 2012 za období od ledna 2012.

7. Dokazování a hodnocení důkazů

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. Podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi není finanční arbitr vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy; při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů bere za prokázané, že:

- (1) na majetek Navrhovatele nařídil dne 2. 9. 2011 ■ exekuci; to vyplývá z Usnesení o nařízení exekuce;
- (2) Instituce obdržela dne 24. 10. 2011 v 0:08:51 hod. Exekuční příkaz. V té době byl za Účtu zůstatek ve výši 172,02 Kč. To vyplývá z Exekučního příkazu, Dokladu o doručení Exekučního příkazu a výpisu z Účtu za období od 1. 10. 2011 do 31. 10. 2011;
- (3) Usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci dne 11. 11. 2011, jak vyplývá z Vyrozumění o nabytí právní moci;

- (4) Instituce obdržela dne 21. 6. 2012 Vyrozumění o nabytí právní moci, jak vyplývá z Dokladu o doručení Vyrozumění;
- (5) od 24. 10. 2011 do 22. 6. 2012 zúčtovala Instituce ve prospěch Účtu tyto položky: 0,03 Kč dne 31. 10. 2011, 300 Kč dne 11. 11. 2011 a 6,95 Kč dne 22. 6. 2012. To vyplývá z výpisu z Účtu za období od 1. 10. 2011 do 31. 10. 2011, výpisu z Účtu za období od 1. 11. 2011 do 30. 11. 2011 a výpisu z Účtu od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012;
- (6) dne 22. 6. 2012 Instituce odepsala z Účtu částku 479 Kč (ve výpise z Účtu od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 označenou jako „Úhrada se státní blokací“ a „EÚ ■ č. j. ■“) a odeslala ji na účet č. ■ uvedený v Exekučním příkazu. To vyplývá z výpisu z Účtu od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 a Exekučního příkazu;
- (7) Instituce od 24. 10. 2011 každý měsíc k poslednímu dni měsíce zúčtovala k tíži Účtu poplatky ve výši celkem 230 Kč sestávající z poplatku označeného jako „Vedení běžného účtu v hlavní měně“ ve výši 75 Kč, poplatku označeného jako „Přímé bankovníctví“ ve výši 90 Kč a poplatku označeného jako „Vedení platební karty: ■“ ve výši 65 Kč. To vyplývá z výpisu z Účtu za období od 1. 10. 2011 do 31. 10. 2011; výpisu z Účtu za období od 1. 11. 2011 do 30. 11. 2011, výpisu z Účtu za období od 1. 12. 2011 do 31. 12. 2011, výpisu z Účtu za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012, výpisu z Účtu za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, výpisu z Účtu za období od 1. 1. 2013 do 31. 1. 2013, výpisu z Účtu za období od 1. 2. 2013 do 28. 2. 2013, výpisu z Účtu za období od 1. 3. 2013 do 31. 3. 2013, výpisu z Účtu za období od 1. 4. 2013 do 30. 4. 2013, výpisu z Účtu za období od 1. 5. 2013 do 31. 5. 2013 a výpisu z Účtu za období od 1. 6. 2013 do 30. 6. 2013.

Finanční arbitr se v otázce vzneseného nároku Navrhovatele na vrácení poplatků a zrušení Účtu zabýval zejména těmito skutkovými a právními otázkami:

- (i) zda byla Instituce oprávněna účtovat Navrhovateli poplatky v souladu se Smlouvou o účtu a Smlouvou o kartě v době postižení Účtu exekucí;
- (ii) zda je Instituce podle § 373 obchodníku zákoníku povinna nahradit Navrhovateli škodu způsobenou tím, že mu nezasílala výpisy z účtu;
- (iii) zda je Instituce podle § 373 obchodníku zákoníku povinna nahradit Navrhovateli škodu způsobenou tím, že mu sdělila, že Účet nelze po dobu jeho blokace z důvodu exekuce zrušit;
- (iv) zda nastaly skutečnosti, které měly za následek zánik smluvního vztahu ze Smlouvy o účtu a ze Smlouvy o kartě.

Ad (i)

■ soud ■ nařídil dne 2. 9. 2011 exekuci na majetek Navrhovatele. Podle Exekučního příkazu měla být exekuce provedena příkázáním pohledávky z Účtu. Úpravu příkázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu obsahuje § 303 an. občanského soudního řádu.

Podle § 304 odst. 1 a 3 občanského soudního řádu platí:

„(1) V nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu soud přikáže peněžnímu ústavu, aby od okamžiku, kdy mu bude usnesení doručeno, z účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství nevyplácel peněžní prostředky, neprováděl na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládal. Nařídí-li soud výkon rozhodnutí na více účtů povinného, uvede v usnesení také pořadí, v jakém z nich bude vymáhaná pohledávka odepsána.“

(3) Povinný ztrácí okamžikem, kdy je peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, právo vybrat peněžní prostředky z účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat, a to do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství.“

Podle § 305 občanského soudního řádu platí: „*O tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, soud vyrozumí oprávněného a peněžní ústav; peněžnímu ústavu vyrozumění doručí do vlastních rukou.“*

Podle § 306 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu platí:

„(1) Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství na pohledávku povinného z účtu ve výši, v jaké byly na účtu peněžní prostředky v okamžiku, v němž bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, jakož i na pohledávku z účtu, která vznikla tím, že na účet došly peněžní prostředky dodatečně, nejpozději však do šesti měsíců ode dne, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno vyrozumění podle § 305; povinnost peněžního ústavu provést opravné zúčtování podle zvláštního zákona⁸¹⁾ a ustanovení § 304a tím nejsou dotčeny.

(2) Provedením (§ 307, 308, § 309a odst. 1 a 3) výkon rozhodnutí zaniká.“

Podle § 307 odst. 1 až 5 občanského soudního řádu platí: „*(1) Výkon rozhodnutí se provede odepsáním vymáhané pohledávky a jejího příslušenství z účtu a jejím vyplacením oprávněnému. Byl-li výkon rozhodnutí nařízen na více účtů povinného, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí z jednotlivých účtů podle pořadí uvedeného v usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.*

(2) Peněžní ústav provede výkon rozhodnutí ve dni, který následuje po doručení vyrozumění podle § 305; není-li však pohledávka povinného z účtu ještě splatná, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí ve dni, který následuje po její splatnosti. Výkon rozhodnutí se provede i tehdy, postačuje-li pohledávka povinného z účtu jen k částečnému uspokojení oprávněného.

(3) Nebyla-li podle odstavce 2 vymáhaná pohledávka a její příslušenství zcela uhrazena, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí také ve dni následujícím po dni, v němž na účet dojdou peněžní prostředky v takové výši, která je potřebná k plnému uspokojení oprávněného. Nedojde-li k tomu do šesti měsíců ode dne doručení vyrozumění podle § 305, provede peněžní ústav výkon rozhodnutí ohledně dodatečně došlých peněžních prostředků rovněž ve dni, který následuje po uplynutí uvedené doby, popřípadě oprávněnému sdělí, že na účtu povinného nebyly peněžní prostředky. Pohledávku z účtu peněžní ústav odepíše a oprávněnému ji vyplatí i tehdy, nepostačuje-li k jeho plnému uspokojení.

(4) Odepsanou pohledávku z účtu povinného je peněžní ústav povinen oprávněnému vyplatit, i když má vůči němu peněžitou pohledávku, kterou by jinak mohl započíst.

(5) Provedením výkonu rozhodnutí se peněžní ústav zproští v rozsahu plnění vyplaceného oprávněnému své povinnosti vůči povinnému.“

Instituce nesměla podle § 304 odst. 1 občanského soudního řádu od okamžiku, kdy jí byl doručen Exekuční příkaz, z Účtu až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství, tj. do výše 140.564 Kč, jak vyplývá z Exekučního příkazu, vyplácet peněžní prostředky, provádět na ně započtení a jinak s nimi nakládat. Všechny peněžní prostředky tak musela rezervovat na úhradu exekuce. Ke dni doručení Exekučního příkazu Instituci, tj. ke dni 24. 10. 2011, byl na Účtu zůstatek ve výši 172,02 Kč. Do odeslání peněžních prostředků na účet exekutora, tj. do 22. 6. 2011, zúčtovala Instituce ve prospěch Účtu 0,03 Kč, 300 Kč a 6,95 Kč, celkem tedy 479 Kč.

Dne 21. 6. 2012 Instituce obdržela Vyrozumění o nabytí právní moci a byla tak podle § 307 odst. 2 občanského soudního řádu povinna provést exekuci následující den, tj. 22. 6. 2012. Dne 22. 6. 2012 Instituce odepsala z Účtu částku 479 Kč a odeslala ji na účet exekutora.

Navrhovatel v období od 24. 10. 2011 do 22. 6. 2012 neměl právo vybrat peněžní prostředky z Účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat, a to do výše 140.564 Kč.

Občanský soudní řád nestanoví, že Instituci nenáleží po dobu, po kterou je účet postižený exekucí, poplatky vyplývající ze smlouvy o vedení účtu, případně z dalších smluv uzavřených s majitelem účtu, bez ohledu na to, že majitel účtu nemůže po dobu exekuce účet fakticky používat. Občanský soudní řád ve svém § 304 odst. 1 pouze stanoví, že Instituce po tuto dobu nesmí na peněžní prostředky na účtu provádět započtení, tj. ponížít částku rezervovanou na úhradu exekuce o své pohledávky za majitelem účtu. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem však nevyplývá, že by tak Instituce učinila, když Instituce všechny peněžní prostředky na Účtu (tj. všechny „kladné“ peněžní prostředky) rezervovala na úhradu exekuce.

Smlouva o účtu ve svém čl. 3 stanoví, že za poskytování bankovních služeb spojených s Účtem náleží Instituci poplatky podle ceníku. Bankovní službou se podle části IV. Vymezení pojmů Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009 i Všeobecných podmínek rozumí jakýkoliv obchod, úkon, služba nebo produkt poskytovaný Institucí nebo na jehož poskytování se Instituce účastní.

V době doručení Exekučního příkazu až do provedení exekuce byl součástí smluvních ujednání Navrhovatele a Instituce Ceník z 1. 4. 2011. Ceník z 1. 4. 2011 v části „Běžné účty“ stanoví:

„V kategorii běžných účtů má klient možnost dvou typů účtů:

- Účty s cenovými programy jsou běžné účty a související služby, za které má klient možnost platit zvýhodněný či nulový poplatek při splnění níže specifikovaných podmínek.*
- Samostatné běžné účty jsou určeny klientům, kteří si z účtů s cenovými programy nevybrali vyhovující účet.*

*• Účty s cenovými programy
eKonto“*

Jako součást smluvní dokumentace s Navrhovatelem Instituce předložila dokument Osobní účet – Základní nastavení ze dne 19. 7. 2010 podepsaný Navrhovatelem, ve kterém je v sekci „Cenový program“ jako název cenového programu uvedeno „eKonto“. Finanční arbitr z této skutečnosti usuzuje, že Instituce Účet Navrhovateli vedla v cenovém programu eKonto.

Ceník z 1. 4. 2011 v části „Běžné účty“ k cenovému programu eKonto stanoví:

„eKonto je účet s cenovým programem, který při splnění podmínek pro uplatnění věrnostních výhod umožňuje za další sjednané služby platit nižší nebo žádné poplatky (zejména poplatek za správu účtu, přímé bankovníctví a platební kartu). Současně dává možnost zvýhodněného poplatku za výběry z bankomatu. Ceníková cena platí pro klienty, kteří využijí pouze 1–2 z nabízených produktů.

Jako „Věrnostní výhody“ potom Ceník z 1. 4. 2011 uvádí:

„Pokud klient splní podmínky pro získání Extra nebo Prémiových výhod a zároveň k běžnému účtu využívá debetní elektronickou nebo embosovanou platební kartu a přímé bankovníctví, má vybrané položky svého eKonta zlevněné nebo zcela zdarma.

Extra výhody

Definice podmínek:

- měsíční kreditní obrat min. 20 tis. Kč, nebo*
- měsíční kreditní obrat min. 15 tis. Kč a výše deposit + investic k předposlednímu dni v měsíci min. 100 tis. Kč.*

Prémiové výhody

Definice podmínek:

- *měsíční kreditní obrat min. 25 tis. Kč, nebo*
- *výše deposit + investic k předposlednímu dni v měsíci min. 500 tis. Kč.“*

Ceník z 1. 4. 2011 dále obsahuje tabulku, ve které jsou pro jednotlivé služby uvedeny různé ceny podle toho, zda se jedná o účet eKonto, tzv. Samostatný běžný účet nebo tzv. účet student. U účtu eKonto je pak cena rozdělena na ceníkovou, cenu nazvanou „extra“ a cenu nazvanou „Prémium“. Těmito službami jsou: založení běžného účtu, správa běžného účtu, správa běžného účtu ve vedlejší měně, 1.–3. měnová složka, správa běžného účtu ve vedlejší měně, 4. a další měnová složka, využití Povoleného debetu, správa debetní elektronické platební karty – Maestro, VISA Electron, správa debetní embosované platební karty – MasterCard Standard, VISA Classic, vyhotovení výpisu z účtu, přímé bankovníctví, úrazové pojištění Protect, úrazové pojištění Protect+, výběry platební kartou z bankomatů Raiffeisenbank – první dva výběry, výběry platební kartou z bankomatů Raiffeisenbank – třetí a další, výběry platební kartou z bankomatů ostatních bank, zrušení běžného účtu a minimální vklad.

Finanční arbitr z výše uvedeného dovozuje, že pro to, aby Navrhovatel platil cenu uvedenou v této tabulce jako „extra“ nebo „Prémium“, by musel splnit podmínky uvedené v sekci „Extra výhody“ nebo „Prémiové výhody“. Jinak pro něho platí ceníková cena.

Z toho, že Instituce Navrhovateli účtovala poplatky označené ve výpisech jako „Vedení běžného účtu v hlavní měně“, „Přímé bankovníctví“ a „Vedení platební karty: ■“ finanční arbitr dovozuje, že z výše uvedených položek mu Instituce účtovala poplatek za správu běžného účtu v ceníkové ceně 75 Kč a za přímé bankovníctví v ceníkové ceně 90 Kč. Vzhledem k tomu, že v Žádosti/Smlouvě o vydání debetní karty ze dne 19. 7. 2010 je jako typ karty uvedeno „VISA CLASSIC Chip“, finanční arbitr dovozuje, že Instituce Navrhovateli účtovala také poplatek za správu debetní embosované platební karty – MasterCard Standard, VISA Classic v ceníkové ceně 65 Kč. U všech těchto poplatků je v Ceníku z 1. 4. 2011 uvedena frekvence „měsíčně“.

Od 24. 10. 2011 do 22. 6. 2012 byl na Účtu kreditní obrat ve výši 479 Kč. Vzhledem k tomu, že na Účtu nebyl od doby doručení Exekučního příkazu až do provedení exekuce obrat, který by splňoval podmínky pro získání Extra výhod nebo Prémiových výhod, Instituce Navrhovateli měla v souladu se Smlouvou o účtu účtovat poplatky podle ceníkové ceny.

Poplatky, které měla Instituce Navrhovateli podle Smlouvy o účtu účtovat, tak odpovídají poplatkům, které Navrhovateli skutečně účtovala.

Ze žádného z ustanovení Smlouvy o účtu pak nevyplývá, že by Instituce poplatky neměla účtovat v době, kdy je Účet postižen exekucí.

Exekuce byla provedena dne 22. 6. 2012, kdy Instituce odeslala peněžní prostředky ve výši 479 Kč na účet exekutora. Podle § 306 odst. 1 občanského soudního řádu se exekuce vztahuje také na pohledávku povinného z účtu, která vznikla tím, že na účet došly peněžní prostředky dodatečně, nejpozději však do šesti měsíců ode dne, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno vyrozumění podle § 305 občanského soudního řádu, v tomto případě tedy do 21. 12. 2012, neboť Instituce Vyrozumění o nabytí právní moci obdržela dne 21. 6. 2012.

I po tuto dobu tak Instituce musela rezervovat peněžní prostředky došlé na Účet na úhradu exekuce a závěry uvedené výše ohledně povinnosti Navrhovatele platit poplatky podle Smlouvy o účtu se tak uplatní stejným způsobem jako v době před provedením exekuce. Finanční arbitr

pro úplnost dodává, že ode dne 1. 11. 2012 byl součástí Smlouvy o účtu Ceník z 1. 11. 2012, který výši, způsob a podmínky účtování poplatků stanoví obdobně.

Po 21. 12. 2012 pak už Instituce ve vztahu k Účtu neměla žádné povinnosti vyplývající z nařízené exekuce a Navrhovatel nebyl v dispozicích s peněžními prostředky na Účtu nijak omezen. Navrhovatel tak byl povinen platit poplatky ze Smlouvy o účtu stejným způsobem jako před nařízením exekuce.

Jelikož zákaz účtování poplatků v době postižení Účtu exekucí nevyplývá ani z právního předpisu, ani ze Smlouvy o účtu, finanční arbitr uzavírá, že Navrhovatel byl v době postižení Účtu exekucí povinen platit poplatky podle Smlouvy o účtu.

Navrhovatel však tvrdí, že mu dne 27. 10. 2011 ■■■, zaměstnanec Instituce, sdělil, že mu Instituce nebude poplatky „po dobu blokace“ účtovat.

Jak výše uvedeno, Smlouva o účtu je smlouvou o platebních službách podle zákona o platebním styku. Zákon o platebním styku ani jiný právní předpis nestanoví pro smlouvu o platebních službách ani pro změnu smlouvy o platebních službách povinnou písemnou formu. Smlouva o účtu je současně smlouvou o běžném účtu. Obchodní zákoník ve svém § 708 odst. 2 sice pro smlouvu o běžném účtu povinnou písemnou formu stanoví, toto ustanovení se však podle § 708 odst. 3 nepoužije pro smlouvu o běžném účtu, která je smlouvou o platebních službách podle zákona upravujícího platební styk.

Pokud se týká změny Smlouvy o účtu, podle § 272 odst. 2 obchodního zákoníku platí, že obsahuje-li písemně uzavřená smlouva ustanovení, že může být měněna nebo zrušena pouze dohodou stran v písemné formě, může být smlouva měněna nebo zrušena pouze písemně.

Smlouva o účtu byla uzavřena písemně, neobsahuje však ustanovení, že může být měněna pouze dohodou stran v písemné formě.

Pokud by se tedy Navrhovatel s Institucí telefonicky dohodl, že po dobu blokace Účtu z důvodu exekuce mu Instituce nebude poplatky účtovat, byla by taková dohoda platnou součástí Smlouvy o účtu a Instituce by Navrhovateli poplatky účtovat nemohla.

Navrhovatel ani Instituce nepředložili záznam žádného telefonického hovoru mezi Navrhovatelem a ■■■. Finanční arbitr proto k otázce obsahu tohoto telefonického hovoru vyslechl ■■■ a svědka označeného Navrhovatelem, ■■■, který podle tvrzení Navrhovatele tento hovor vyslechl v autě, kde jej Navrhovatel pustil na hlasitý odposlech.

Svědék ■■■ k dotazu finančního arbitra, jaký byl obsah telefonního rozhovoru mezi ním a Navrhovatelem, uvedl: „No jelikož v tom rozhovoru potom, kdy jsem se jako představitel, řekl jsem, kdo jsem, tak on pan ■■■ mi odpověděl, že jakoby v tomto okamžiku nic řešit nechce, že v nějakém řízení je exekuce. Já si přesně nepamatuji, jestli už tu exekuci na našem účtu měl, nebo se teprve chystala. A jediná jeho otázka byla, jestli právě za ten účet, pokud mu přijde exekuce, bude platit poplatky.“ [...] „Co si vybavuji, v tom okamžiku, tak já jsem si nebyl přesně jistý. Tudiž jsem mu nic neodpověděl a tuhle informaci jsem si nejdříve zjišťoval pro pana ■■■.“ [...] „Řekl jsem mu, jak se situace ohledně poplatků na tom jeho účtě bude mít.“ [...] „Já jsem mu sdělil to, že ty poplatky tam budou na tom účtu naskakovat, ale co se týká, pokud klient má v bance nepovolený debet, tak za to naskakují další poplatky. A to jsem jakoby tušil, že tam nebude.“ [...] „Pan ■■■ potom kontaktoval spoustu dalších lidí, infolinku, další moje kolegy, chodil od jednoho k nám, řešil to, tohle byla informace, kterou dostal ode mě.“

■ tedy tvrzení Navrhovatele nepotvrdil.

Přestože Instituce nepředložila záznam hovoru mezi Navrhovatelem a Institucí, předložila záznam telefonního hovoru mezi ■ a Institucí. Ze záznamu není patrné, kterého dne byl pořízen. ■ v průběhu telefonního hovoru vznáší dotaz především na to, jakým způsobem může Navrhovatel při probíhající exekuci splácet půjčku, když tak nelze činit prostřednictvím Účtu. Telefonistka v průběhu telefonního hovoru ■ současně informuje, že poplatky za vedení účtu se v době blokace účtu budou účtovat, nebude je však možno hradit prostřednictvím Účtu, ale bude nutno je uhradit po odstranění blokace, jelikož je na rozdíl od půjčky nelze během exekuce hradit ani na vnitřní účet Instituce.

Na základě tohoto záznamu nemůže mít finanční arbitr za prokázané, že k dohodě o neúčtování poplatků za vedení účtu nedošlo, neboť předně není prokázáno, že zaznamenaný telefonní hovor je tím, o kterém hovořil ■ při výslechu, a současně není prokázáno, že ■ předal Navrhovateli právě informace sdělené telefonistkou Instituce.

Svědék ■ k dotazu na obsah rozhovoru mezi Navrhovatelem a Institucí uvedl: „*Takhle, já si pamatuju pouze, jak jednou volal ohledně, kvůli tý Raiffe, že by chtěl, bylo to něco s tím účtem právě, že se ptal něco kvůli zrušení, kvůli tomu, že nějak nemoh nějak disponovat s nějakajma peněžma nebo v něčem byl prostě problém, on chtěl ten účet zrušit nějak a nějak se tam dohadovali prostě. Jako je to tři roky, tak vím, že jako se tam dohadovali kvůli účtu, bylo to něco ohledně, kvůli zrušení, kvůli, jak říkám, kvůli tomu, že nemůže s něčím disponovat už, tak to chtěl nějak zrušit. Už prostě je to tři roky, už si to podrobně nepamatuju.*“ K dotazu, zda je schopen uvést něco k poplatkům nebo k tomu, co Instituce Navrhovateli sdělila, uvedl, že už si to nepamatuje.

Instituce předložila finančnímu arbitrovi záznam telefonního hovoru ■. V tomto hovoru Navrhovatel uvádí: „*Mám eKonto a mám na tom eKontu blokaci od exekutora, takže ten účet nemůžu používat už rok vlastně, přes rok a měsíc ted'ko to je vlastně, zhruba. No a já jsem měl domluveno minulý rok s panem ■ z úvěrového oddělení, že budu mít státní blokaci na účtě kvůli tomu a že ten účet, mi za něj nebudete nic účtovat rok po tý exekuci, to znamená, že poslední platby, který jsem tam měl, a který jsem tam jakoby splácel za vedení účtu, a tak dále, byly v říjnu 2011. V listopadu 2011 jsem měl tu exekuci a od té doby jsem byl domluvený s panem ■ z Raiffeisen banky, že budu mít roční blokaci.*“

V tomto telefonním hovoru ze dne 7. 1. 2013 tak Navrhovatel tvrdí, že dohoda o neúčtování poplatků měla platit jeden rok od listopadu 2011. Z jeho podání k finančnímu arbitrovi však vyplývá, že měla platit po dobu blokace na účtu. Přestože doba určená jako jeden rok od listopadu 2011 a doba blokace Účtu se v tomto případě téměř shoduje, neboť peněžní prostředky na Účtu byla Instituce povinna rezervovat na úhradu exekuce do 21. 12. 2012, jednotlivá tvrzení Navrhovatele o dohodě o neúčtování poplatků se liší.

Protože žádný ze svědků tvrzení Navrhovatele nepotvrdil, přičemž i jednotlivá tvrzení Navrhovatele se rozcházejí, finanční arbitr nemůže uzavřít, že se Navrhovatel s Institucí dohodl na tom, že Instituce nebude Navrhovateli účtovat poplatky za vedení účtu.

Navrhovatel považuje za důkaz této dohody skutečnost, že Instituce Navrhovateli poté přestala zasílat výpisy z Účtu, resp. zasílala mu je počínaje rokem 2012 pouze půlročně. Finanční arbitr nerozumí, jak by tato skutečnost mohla být důkazem o dohodě stran sporu. Důkazem je věc, která slouží k prokázání určité skutečnosti. Důkazem o této dohodě by tak v tomto případě mohla být např. nahrávka telefonního hovoru, ve kterém k dohodě došlo, shodné výpovědi účastníků či

svědků telefonního hovoru anebo záznam v informačním systému Instituce provedený v návaznosti na tento telefonní hovor zaměstnancem Instituce nebo jiný záznam komunikace, která by se na takovou dohodu odvolávala. Všechny tyto důkazní prostředky by totiž přímo či nepřímo vypovídaly o obsahu rozhovoru Navrhovatele a zaměstnance Instituce. V tomto případě však Navrhovatel z určité skutečnosti usuzuje na existenci jiné skutečnosti v situaci, kdy těmto skutečnostem mohlo dojít zcela nezávisle na sobě a jedna z nich tak bez dalšího neprokazuje existenci druhé. Konkrétně nezasílání výpisů je skutečnost, která může mít mnoho příčin (např. chybné nastavení vnitřních postupů či informačního systému Instituce, administrativní pochybení, atd.), finanční arbitr proto nemůže uzavřít, že k nezasílání výpisů by nemohlo dojít, kdyby Instituce účelově netvrdila Navrhovateli, že mu nebude účtovat poplatky.

Ad (ii)

Finanční arbitr se však zabýval námitkou Navrhovatele, že mu Instituce od zablokování Účtu až do prosince roku 2012 namísto měsíčních výpisů z Účtu zasílala výpisy půlroční, a on se tak nedozvěděl o účtování smluvních pokut (finanční arbitr dovozuje, že Navrhovatel má na mysli účtování poplatků, neboť účtování smluvních pokut z výpisů nevyplývá), také z toho hlediska, zda tímto jednáním Instituce způsobila Navrhovateli škodu podle § 373 obchodního zákoníku.

V dokumentu *Osobní účet – Základní nastavení* ze dne 19. 7. 2010 podepsaném Navrhovatelem, který *Produktové podmínky vybraných služeb* ze 7. 7. 2010 ve svém čl. 2 odst. 2 označují za součást Smlouvy o účtu, je jako interval v části „Zasílání výpisů z Účtu“ uvedeno „Měsíčně“. Tato část je opatřena vysvětlivkou ve znění: „*Platí jen pro případy, kdy Klient žádá o zasílání výpisů z Účtu nad rámec odstavce 18.1. VOP. Banka a Klient se výslovně dohodli, že případná dohoda Banky a Klienta o zasílání výpisů z Účtu jiným způsobem, než je stanoveno v odstavci 18.1. VOP, se jakkoliv nedotýká dohody Klienta a Banky podle odstavce 18.1. VOP a takové způsoby zpřístupňování výpisů z Účtu budou užívány vedle sebe*“.

Navrhovatel a Instituce se v čl. 18.1. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009, které byly součástí Smlouvy o účtu do 29. 2. 2012, dohodli: „*Banka pravidelně jednou měsíčně informuje Majitele účtu v souladu s příslušným právním předpisem, zejména s odstavcem 2 § 90 a s odstavcem 2 § 91 Zákona o platebním styku, o Platebních transakcích na Účtu a zůstatku Prostředků na Účtu prostřednictvím výpisu z Účtu. [...] Na základě dohody mezi Bankou a Majitelem účtu Banka zpřístupňuje výpisy z Účtu také v jiné formě, jiným způsobem a v jiných lhůtách*“. Totéž stanoví čl. 18.1. Všeobecných podmínek, které jsou součástí Smlouvy o účtu od 1. 3. 2012.

Z čl. 18.1. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009 a Všeobecných podmínek nevyplývá, že by Instituce neměla povinnost výpis z Účtu Navrhovateli zasílat, pokud na Účtu nebude pohyb. Nadto se Instituce s Navrhovatelem v dokumentu *Osobní účet – Základní nastavení* ze dne 19. 7. 2010 dohodli, že Instituce bude výpis z Účtu vyhotovovat nad rámec čl. 18.1. Všeobecných podmínek z 31. 10. 2009 a Všeobecných podmínek jednou měsíčně. Instituce proto byla povinna výpis vyhotovovat v této frekvenci i v době, kdy na Účtu nebyl pohyb. Tuto povinnost Instituce v roce 2012 porušila, když Navrhovateli zaslala pouze výpis z Účtu za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 a výpis z Účtu za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012.

S porušením povinnosti vyhotovovat výpis z Účtu však zákon nespojuje ten důsledek, že by Navrhovatel v období, kdy Instituce svou povinnost neplnila, neměl povinnost platit poplatky ze Smlouvy o účtu.

Z důkazů shromážděných finančním arbitrem současně nevyplývá, že by nesplněním této povinnosti Instituce vznikla Navrhovateli škoda.

Podle § 373 obchodníku zákoníku platí, že „[k]do poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.“

Podle § 379 obchodníku zákoníku platí, že „[n]estano-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk. [...]“

Předpoklady vzniku nároku na náhradu škody jsou tedy porušení povinnosti ze závazkového vztahu, škoda, příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a absence okolností vylučujících odpovědnost. Škoda je majetková újma, kterou lze objektivně vyčíslit v penězích, přičemž se může jednat buď o reálné zmenšení existujícího majetku (skutečná škoda), nebo o nezvětšení majetku, ačkoliv bylo možné je očekávat (ušlý zisk).

V tomto případě Instituce porušila povinnost ze závazkového vztahu s Navrhovatelem zasílat mu výpisy z Účtu jednou měsíčně.

Výši škody Navrhovatel specifikoval jako poplatky za vedení účtu v době od 21. 10. 2011 dosud.

Mezi porušením povinnosti ze závazkového vztahu a vzniklou škodou není však v tomto případě příčinná souvislost. Předně poplatky ze Smlouvy o účtu by Navrhovatel byl povinen platit i v případě, že by Instituce tuto povinnost neporušila. Jinými slovy porušení povinnosti v tomto případě nemělo za následek vznik povinnosti hradit poplatky, neboť ta existovala nezávisle na něm.

Současně nelze uzavřít, že by se Navrhovatel v případě, že by mu Instituce zasílala výpisy z účtu v souladu se Smlouvou o účtu jednou měsíčně, povinnosti hradit poplatky zprostil nebo se proti ní alespoň bránil (když zproštění nebylo bez dohody s Institucí možné). Jak totiž vyplývá ze záznamu telefonního hovoru ■ 7_1_2013 prichozi_1_50329090_1_30.wav, Navrhovatel reklamoval poplatky za vedení účtu až dne 7. 1. 2013. Navrhovatel pak na záznamu telefonního hovoru s názvem souboru Call1_1_49503903_1_30.wav tvrdí, že mu výpis z Účtu za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 „přišel do schránky“. Přestože tak Navrhovatel o tom, že mu Instituce účtuje poplatky za vedení účtu i v době exekuce, měl a mohl vědět, snažil se povinnosti hradit poplatky zprostit podáním reklamace až za půl roku, tj. 7. 1. 2013. Finanční arbitr tak nemůže mít za prokázané, že pokud by Instituce zasílala Navrhovateli výpisy z účtu jednou měsíčně, tak by Navrhovateli škoda nevznikla, anebo mu vznikla škoda menší, neboť nemůže dovodit, že by se Navrhovatel v takovém případě povinnosti hradit poplatky zprostil nebo se o zproštění pokusil.

Ad (iii)

Navrhovatel tvrdí, že mu ■ v telefonickém hovoru dne 27. 10. 2011 sdělil, že Účet nelze po dobu exekuce zrušit.

Z občanského soudního řádu ani z jiného právního předpisu nemožnost zrušení účtu po dobu exekuce nevyplývá.

Navrhovatel se s Institucí v čl. 16.3.2. Všeobecných podmínek dohodl, že „[m]ajitel účtu má právo vypovědět Smlouvu o účtu kdykoliv a bez udání důvodu.“ Žádné z dalších ustanovení

Všeobecných podmínek toto právo neomezuje v době, kdy je účet postižen exekucí. Navrhovatel tak byl oprávněn smlouvu o účtu kdykoliv vypovědět.

Podle § 88 zákona o platebním styku platí, že poskytovatel (tedy Instituce) je povinen během trvání rámcové smlouvy poskytnout uživateli (tedy Navrhovateli) na jeho žádost obsah rámcové smlouvy a další informace uvedené v § 81 až 85.

Podle § 84 zákona o platebním styku platí: „[u]živateli musí být v souladu s § 80 odst. 1 poskytnuty tyto informace o rámcové smlouvě: [...] c) informace o právu uživatele vypovědět rámcovou smlouvu a o podmínkách a následcích výpovědi.“

Pokud by tedy Instituce Navrhovateli na jeho žádost poskytla chybné informace o jeho právu vypovědět rámcovou smlouvu a o podmínkách a následcích výpovědi, porušila by tím povinnost uloženou jí v § 88 ve spojení s § 84 odst. 1 zákona o platebním styku. Chybné poskytnutí informace však z důkazů shromážděných finančním arbitrem nevyplývá. Svědek ■ uvedl, že si nepamatuje, co Instituce Navrhovateli sdělila. Svědek ■ uvedl, že Navrhovatele zajímala pouze otázka poplatků za vedení účtu. Jak výše uvedeno, ze záznamu telefonního hovoru mezi ■ a Institucí vyplývá, že ■ se telefonistky Instituce dotazoval nejen na poplatky za vedení účtu, ale i na způsob splácení půjčky. Tvrzení ■, že Navrhovatele zajímala pouze otázka poplatků za vedení účtu tak v případě, že zmíněný telefonický hovor ■ a Instituce následoval po telefonátu ■ a Navrhovatele, s velkou mírou pravděpodobnosti není pravdivé. Současně se však ■ telefonistky netázal na možnost zrušení účtu v exekuci, proto finanční arbitr nemá tvrzení Navrhovatele o tom, že jej ■ informoval o nemožnosti zrušení Účtu, za prokázané.

Ani v případě, že by toto tvrzení bylo prokázáno, by finanční arbitr nemohl uzavřít, že porušením povinnosti Instituce vznikla Navrhovateli škoda.

Jak výše uvedeno, předpoklady vzniku nároku na náhradu škody jsou porušení povinnosti ze závazkového vztahu, škoda, příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a absence okolností vylučujících odpovědnost.

Pokud by Instituce Navrhovateli sdělila, že Účet nelze během jeho postižení exekucí zrušit, porušila by tím povinnost ze závazkového vztahu s Navrhovatelem poskytnout mu informace o jeho právu vypovědět rámcovou smlouvu a o podmínkách a následcích výpovědi.

Výši škody Navrhovatel specifikoval jako poplatky za vedení účtu v době od 21. 10. 2011 dosud.

Mezi porušením povinnosti ze závazkového vztahu a vzniklou škodou není však ani v tomto případě prokázána příčinná souvislost. Je možné, že pokud by Instituce v tomto případě svou povinnost neporušila, Navrhovatel by Smlouvu o účtu vypověděl a poplatky za vedení účtu by tak nadále hradit nemusel. Finanční arbitr však nemůže spekulovat, že by tak Navrhovatel skutečně učinil, a kdy by výpověď podal. Jak výše uvedeno, povinnost Instituce rezervovat peněžní prostředky na Účtu na úhradu exekuce skončila dne 21. 12. 2012. Navrhovatel však nejenže výpověď nepodal během blokace Účtu, ale nepodal ji ani po jejím skončení, přestože, jak sám v návrhu popisuje, o zrušení blokace věděl od 7. 1. 2013. Z tohoto chování Navrhovatele tak finanční arbitr nemůže dovodit, že jeho úmyslem bylo Smlouvu o účtu vypovědět a že ji nevypověděl jen proto, že se mu od Instituce dostalo chybné informace.

Ad (iv)

Navrhovatel se kromě vrácení poplatků domáhá také zrušení Účtu. Jak vyplývá z důkazů shromážděných finančním arbitrem, Navrhovatel ani Instituce Smlouvu o účtu dosud nevyprověděl. Současně finanční arbitr nezjistil, že by nastala jiná skutečnost, která by měla za následek zánik smluvního vztahu ze Smlouvy o účtu. Proto v tomto případě neexistuje právní důvod pro zrušení Účtu a finanční arbitr nemůže zrušení Účtu Instituci v tomto nálezu uložit.

8. K výroku nálezů

Finanční arbitr zjistil, že povinnost hradit poplatky za vedení účtu vyplývala pro Navrhovatele ze Smlouvy o účtu. Tato jeho povinnost současně nebyla dohodou stran pro dobu blokace Účtu z důvodu exekuce změněna nebo zrušena. Navrhovatel současně Smlouvu o účtu do doby blokace nevyprověděl.

Instituce porušila svou povinnost vyplývající ze Smlouvy o účtu zasílat Navrhovateli výpisy z účtu jednou měsíčně. Finanční arbitr současně nezjistil, že by Navrhovateli vznikla škoda v příčinné souvislosti s tímto porušením povinnosti Instituce.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce porušila svou povinnost poskytnout Navrhovateli informace o jeho právu vypovědět rámcovou smlouvu a o podmínkách a následcích výpovědi.

Finanční arbitr nemůže Instituci v nálezů uložit povinnost zrušit Účet, neboť nenastala žádná skutečnost, která by měla za následek zánik smluvního vztahu ze Smlouvy o účtu.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezů.

P o u č e n í :

Proti tomuto nálezů lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 13. 3. 2014

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr